

[Arbejdsministeren]

kale venstre vist både går ind for en stram indkomstpolitik og til tider går ind for en barsk indkomstpolitik

Den aftale, der er mellem regeringen og det radikale venstre om uddannelse, synes vi også er perspektivrig. Ellers ville vi nok ikke have lavet aftalen. Jeg synes også, som jeg har sagt tidligere, at det er rimeligt, at man har et dagpengesystem, der er godt, og at man sætter ind med uddannelse, men det kan ikke være meningen, at dagpengesystemet skal fungere som en form for borgerløn.

Hr. Dohrmann spurgte, om regeringen gik ind for nedsat arbejdstid, efter at jeg havde sagt, at vi kunne støtte det radikale dagsordensforslag. Jeg vil sige, at det har regeringen ikke taget stilling til. Regeringen går ind for en stram indkomstpolitik. Om der så inden for den stramme indkomstpolitik's grænser kan ske begrænsninger i arbejdstiden, ja, det er noget, som arbejdsmarkedets parter i første omfang – og helst alene – bør tage stilling til.

Jeg kan selvfølgelig være enig med hr. Dohrmann i, at jobkabelsesloven bør ophæves.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig herop, er arbejdsministerens ord om jobkabelsesloven. Jobkabelsesloven blev jo lavet som det eneste virkelig perspektivrige, der blev lavet for et par år siden, som kunne være med til at skabe varige arbejdspladser. Det var ideen med den, det var meningen med den. Når jeg taler så varmt for den, er det, fordi SF støttede den. Vi var med i et forlig sammen med det radikale venstre og socialdemokratiet og lavede den lov. Dengang talte vi meget – også med det radikale venstre – om, at der var nogle perspektiver i den lovgivning, som kunne føre til, at de mere eller mindre fantasifulde beskæftigelsesforanstaltninger, som blev lavet ude i kommunerne, kunne få et lift, kunne få en mulighed for at blive til det, vi kan kalde ordentlige arbejdspladser, og jeg vil have lov til at sige værdige arbejdspladser. Værdige arbejdspladser med tiden kunne dette være blevet til. Det har man altså råd til i en tid, hvor vi kan se, at der er 3.400 færre arbejdsløse, end der var for et år siden. Nu mener man altså, man med et pennestrøg kan sige:

12.000 arbejdspladser, væk med dem! Der ligger ansøgninger til over 6.000 arbejdspladser inden for denne ordning, som kunne sættes i gang i den kommende periode. Væk med dem! Det vil sige: 18.000 arbejdspladser siger man uden videre nej til. Og så står man og taler smukt og varmt om, at man sandelig godt vil hjælpe de enlige og de socialt dårligt stillede unge, for det er da synd, at de går og har det så dårligt. Det er sandheden bag det, der foregår her. Jeg synes, det er uværdigt.

Svend Auken (S):

Arbejdsministeren har fuldstændig ret, når hun siger, at jeg ikke er i særlig godt humør i dag. Det har hun fuldstændig ret i. Jeg tror, det gælder ikke bare mig, men mange medlemmer af dette ting. Det er, fordi folketinget i disse uger efter natteforliget i finansministeriet er i færd med at runde et skarpt hjørne, et skarpt hjørne, hvor vi bryder med nogle af de fornemste traditioner i dansk folkestyre med hensyn til arbejdsmetoder og med hensyn til indholdet af de beslutninger, vi træffer, netop når det gælder spørgsmål som ungdomsarbejdsløsheden. Den arbejdsmetode, vi hidtil har anvendt, har været den åbne debat, de grundige undersøgelser, rejserne ud i landet, konferencerne, diskussionen med partierne, diskussionen med de unge selv, der var engagerede i problemerne, osv. På det grundlag udviklede vi i fællesskab en række instrumenter. Jeg havde personlig gerne set, at vi var gået betydelig længere og havde indført en egentlig ungdomsgaranti. Et af de instrumenter var jobkabelsesordningen, som vi gennemførte i sin tid, og som til trods for alle de vanskeligheder, man har lagt den i vejen, har fungeret.

Den arbejdsmetode er væk. Ingen, ingen uden for den snævre forhandlerkreds, har været inddraget, ingen offentlig debat, ingen undersøgelser, ingenting er der sket på dette felt. Arbejdsministeren må undskyldte, men det hensætter ikke mig i strålende humør.

Det andet punkt, jeg nævnte, er indholdet af det, vi beslutter. Vi har hidtil i Danmark kunnet være uenige om masser af ting mellem de borgerlige og socialdemokratiet og andre partier her i folketinget, men der har været ét område, hvor vi dog, uanset hvem der havde regeringsmagten, bestræbte os for at blive enige: det var hensynet til de dårligt